

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 12388/2022
22.09.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца ОЈТ Чачак – Одељење у Ивањици, против туженог АА из Села ..., Општина Ивањица, чији је пуномоћник Раде Милутиновић, адвокат из ..., ради заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 146/22 од 12.04.2022. године, у седници одржаној 22.09.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 146/22 од 12.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици П2 102/2021 од 27.01.2022. године, ставом првим изреке, забрањено је туженом да на било који начин даље узнемирава бившу супругу ББ и наложено му је да се уздржава од сваког дрског, злонамерног и безобзирног понашања којим угрожава телесни интегритет, душевно здравље и спокојство бивше супруге ББ, почевши од дана доношења ове мере. Ставом другим изреке, одлучено је да мере заштите од насиља у породици из става првог изреке трају годину дана, а могу се продужити ако не престану разлози због којих је мера одређена. Ставом трећим изреке, констатовано је да жалба не задржава извршење пресуде. Ставом четвртим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Апелациони суд у Крагујевцу је, пресудом Гж2 146/22 од 12.04.2022. године, одбио као неосновану жалбу туженог и потврдио пресуду Основног суда у Ивањици П2 102/2021 од 27.01.2022. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, на основу члана 408., у вези члана 403. став 2. тачка 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС",

бр. 72/11 ... 18/20), у вези одредбе члана 202. Породичног закона ("Службени гласник РС", бр. 18/05) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом туженог неосновано се указује на битну повреду из члана 374. став 1., у вези са чланом 8. тог Закона, учињену у поступку пред другостепеним судом, имајући у виду да је другостепени суд побијану пресуду донео у седници већа, а не након расправе одржане пред тим судом.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени и жртва насиља ББ, су били у браку до маја 2020. године, када је њихов брак разведен, а мал. деца ВВ и ГГ, поверена мајци на самостално вршење родитељског права. У децембру 2018. године и децембру 2019. године, туженом су изрицане хитне мере привременог удаљења из стана и привремене мере забране приласка и контакта са жртвом насиља. Пресудом Основног суда у Ивањици П2 27/20 од 22.05.2020. године, усвојен је тужбени захтев тужиоца ОЈТ Чачак – Одељење у Ивањици и одређена мера заштите од насиља у породици, па је туженом АА из села ..., забрањено свако даље узнемиравање члана породице – супруге оштећене ББ из ... и одређено да ће мера заштите од насиља у породици из става првог изреке трајати годину дана, а да се може продужити ако не престану разлози због којих је одређена. Тужени је поштовао ту меру и у периоду њеног важења није узнемиравао жртву насиља. Правноснажном пресудом Основног суда у Ивањици К 143/21 од 20.09.2021. године, тужени је оглашен кривим што је дана 01.12.2019. године, у јутарњим часовима, у ... у Ул. ..., претњом да ће напасти на живот и тело, дрским и безобзирним понашањем, угрозио спокојство, телесни интегритет и душевно стање члана своје породице, своје супруге ББ, тако што је, након вербалне расправе око мобилног телефона у такси возилу којим су се превозили, при изласку из возила, покушавајући да јој отме мобилни телефон, сустигао и ударио више пута руком оштећену у пределу између главе и врата – потиљка, а затим је ухватио својом десном руком за десну руку у којој је био телефон и отео јој га, да би затим мобилним телефоном више пута ударио о бетонски ивичњак, а потом и о дрвени стуб, а затим га бацио, да би, када је оштећена побегла иза једног паркираног возила, почео да виче говорећи: "Одакле ти телефон, ко ти га је купио"?, при чему је био свестан дела и исто хтео и знао да је забрањено, извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци, с тим да се иста неће извршити уколико у периоду од једне године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. После поноћи 09.07.2021. године, тужени је дошао својим возилом до просторија "ДД" таксија, где је као диспечер радила ЂЂ и тражио је жртву насиља, јер је претходно добио информацију да она није на послу, а по његовим сазнањима требало је да ради. Након што му је ЂЂ, диспечер, рекла да ББ није на послу, тужени је сео у аутомобил преко пута пословних просторија и ту се задржао неколико сати, чекајући да се појави жртва насиља пошто је сумњао да је она са неким другим мушкарцем. Жртва насиља је дошла на посао око 04,15 часова, а у 05,15 часова жртву насиља је позвала мајка туженог и рекла да су деца будна и да тужени мора да иде на пут, па ју је позвала да узме децу. Негде око 5,30 часова тужени је довео децу на радно место жртве, а у 06,00 часова са мал. децом је отишла кући. Тужени показује љубомору и својим поступцима покушава да контролише понашање, контакте и кретање жртве насиља, тако што долази на њено радно место у просторије "ДД" таксија, показујући сумњу да је жртва насиља у емотивној вези са неким од колега,

расправља се са њеним шефом због снимака које је он објавио на друштвеним мрежама на којима се налази жртва насиља како игра, дели објаве на друштвеним мрежама, пратећи жртву насиља и на тај начин је узнемирава, због чега се она плаши туженог. Наредбом надлежног полицијског службеника ПС Ивањица ДД-344184/21 од 17.07.2021. године, туженом је, као могућем учиниоцу кривичног дела, изречена хитна мера којом му је забрањено да контактира оштећену, као жртву насиља, ББ и да јој прилази, почев од 17.07.2021. године од 19,30 часова у трајању од 48 сати, а решењем Основног суда у Ивањици НП бр. 70/21 од 19.07.2021. године, усвојен је предлог ОЈТ Чачак – Одељење у Ивањици и продужена ова хитна мера за још 30 дана. Центар за социјални рад Ивањица је у свом извештају бр. ./2021 од 11.08.2021. године дао мишљење да, будући да раније изречена мера заштите од насиља није трајно зауставила угрожавајуће понашање, предлаже изрицање мере забране приласка ББ, месту њеног становања и рада, јер та мера неће угрозити АА контактирање са децом, пошто се и сада преузимање мал. деце од ББ реализује уз посредовање АА мајке.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, по оцени Врховног касационог суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право одређивањем мере заштите од насиља у породици.

Насиље у породици прописано је одредбом члана 197. став 1. Породичног закона, тако што подразумева понашање којим један члан породице угрожава телесни интегритет, душевно здравље или спокојство другог члана породице, а карактеристични видови насиља (именовани облици насиља), одређени су ставом 2. истог члана закона, уз одређење да се насиљем у породици сматра и свако друго дрско, безобзирно и злонамерно понашање које један члан породице испољава према другом члану породице (неименовани облици насиља).

У конкретном случају, постоји историја насилничког понашања, имајући у виду да су туженом, почев од децембра 2018. године, сукцесивно изрицане мере заштите од насиља у породици у односу на жртву насиља, његову бившу супругу ББ, те да је тужени, у односу на жртву насиља, извршио и кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и одређено да се неће извршити уколико у року од једне године од правноснажности пресуде Основног суда у Ивањици К 143/21 од 20.09.2021. године, не учини ново кривично дело. Пошто раније изречене мере заштите од насиља нису одвратиле туженог од угрожавајућег понашања према жртви насиља тако што тужени и даље врши психичко насиље према жртви насиља пратећи њено кретање и контакте, долази на радно место жртве насиља, противно њеној вољи, где ствара инцидентне ситуације и манифестује љубомору, правилно су нижестепени судови закључили да је потребно одредити меру заштите од насиља у породици, у смислу одредбе члана 198. став 1. Породичног закона, у циљу заштите жртве, као санкција за учињену повреду, али и из превентивних разлога, ради спречавања будућег узнемиравања и насиља, те обезбеђења спокојства и безбедности жртве.

Наводима ревизије се, кроз указивање на погрешну примену материјалног права, заправо оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, што није разлог за изјављивање ревизије, у смислу одредбе члана 407. став 2. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у изреци донео применом одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**